

[Rahbæk Møller]

at genindføre beskatning af samtlige former for indkomster.

Lawaetz (FP):

Det kan være meget godt at sætte 4 skatte-lovsforslag til behandling på én dag, men måske kan det forvirre begreberne lidt. Nu har vi hørt skatteministerens forslag, som har modsat fortegn, set med mine øjne. Hensigten med dette forslag må være at stramme reglerne om særlig indkomstskat, forstået således, at man vil betragte en større del af særlig indkomst som helt normal skattepligtig indkomst. Så enkelt er det. Det betyder en skattestramning, og det er typisk for socialdemokratiet at trække i den retning i stedet for i retning af en lempelse af det enorme skattetryk, vi lever med. Det ligger i sagens natur, at fremskridtspartiet er imod en stramning af skatterne, der som i dette tilfælde kan betyde, at der kommer mindre gang i tingene, end vi kunne ønske.

Jeg fik ikke noget svar fra hr. Lykkes-toft vedrørende det samlede provenu af hans forslag nr. B 1. Jeg vil så gå ud fra, at det er et uforandret provenu, der er udgangspunktet.

Det er nok trængt ind overalt, også hos folk, der ikke til daglig interesserer sig for politik, at fremskridtspartiet går hårdt ind for skattelettelser, og det ligger således i sagens natur, at vi ikke kan støtte dette lovforslag. Der er detaljer, man kan drøfte, men i det store og hele: nej.

Ud over ønsket om at kradse flere skatte-kroner ind hos de i forvejen hårdt prøvede borgere ligger der noget andet i forslaget, nemlig efter min opfattelse en væmmelig misundelse med hensyn til brave mennesker, der kunne redde sig en lille, velfortjent fordel. Det er måske småtingsafdelingen, men jeg tænker her på ændringen af § 2, nr. 10, der går ud på at stryge sidste afsnit. Det betyder, at en virksomhed, der har 25, 50 eller 75 års jubilæum, ikke, selv om den gerne vil, må betænke sine medarbejdere med et gratiale eller en gave. Ja, den må måske ikke engang give – for at bruge et populært udtryk – »en bedre middag«. Jeg finder, det er en utrolig smålig tankegang, at man overhovedet vil give sig af med at lovgive om småting som et sølvfad til et jubilæum.

Den foreslåede ændring af § 9, stk. 2, forekommer mig helt umuligt, indviklet og snørklet udformet. At en professionel skatte-mand har brygget dette sammen, er helt klart – man fristes næsten til at sige: også med det formål at få ansat nogle flere i skattevæsenet. Man indfører en grænse og siger, at har folk over 20.000 kr. i særlig indkomst, kan de begære en særlig beregning. Alene deri ligger, at nogle måske glemmer denne begæring. Jeg vil tillade mig at citere en smagsprøve fra forslaget, der lyder sådan:

»Ved denne særlige beregning opgøres statsindkomstskatten som den merskat til staten, der ville være forekommet, hvis en fjerdedel af den skattepligtige særlige indkomst var blevet tillagt den almindelige skattepligtige indkomst i hvert af de fire indkomstår forud for det aktuelle indkomstår. Personer, der kun i nogle af de pågældende fire indkomstår har været skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, kan begære en særlig beregning, hvorved statsindkomstskatten af den særlige indkomst ud over 20.000 kr. udregnes som den merskat, der ville være fremkommet, hvis den skattepligtige særlige indkomst var blevet tillagt den almindelige indkomst med lige stor andel i hvert af de fire indkomstår, hvor den nævnte skattepligt har været gældende.«

70 ord i ét punktum! Det er fantastisk! Det må være strengt for dem, der skal referere det.

Tiden tillader ikke at komme ind på detaljer, men jeg vil godt som en slutbemærkning spørge disse skriftkloge skattefolk, om det slet ikke passerer deres kloge hoveder, at man kunne lave noget, der var mere enkelt, og som også de stakkels mennesker, der skal lave skatteregnskaberne rundt omkring, kunne klare uden for meget besvær. Jeg tror ikke, at man er i stand til at give mig et svar på det, dertil tænker man vel for indviklet, men det ville glæde mig, om man bare bed mærke i, at man udformer tingene på en så uforståelig og efter min mening upraktisk facon som her, og om det ville trænge en lille smule uden for denne sal, at man ikke kan udtrykke sig bedre, end man har gjort her.

Bernhard Baunsgaard (RV):